

1883-05-15

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Værket "Piger og Koner vasker tøj i en å i Halland" nævnes.

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Jørgine Aggersborg

Susette Cathrine Holten

Anne Irgens

Viggo Pedersen

Theodor Philipsen

Niels Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 16 nr 39, 39a, 39b

DOKUMENTINDHOLD

En fødselsdagshilsen til H.C. Aggersborg. Joakim Skovgaard beder H.C. Aggersborg om at gå til Kammerråd Truelsen og bede om 1100 kroner for et billede, han har solgt - "Vaskepigerne" - der er muligvis tale om "Piger og Koner vasker tøj i en å i Halland". Han fortæller at en Dr. Dahl er blevet overfaldet af tyve lidt uden for Rom. Han fortæller også at han har planer om at rejse til Sora på ferie.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 39

Roma 15 Mai 1883

Besvaret 11 Jun 1883

Hjertelig til lykke kjære Onkel!

Gid Du må få lige så mange glæder, som jeg nu hver dag ser roser og gid Du må mærke lige så lidt til tornene som jeg, for jeg lægger slet ikke mærke til dem. Men roser ser jeg i tusind vis både store og små; slyngroserne strækker sig ned over murene og smiler med deres 1000 små öjne til den forbigående, og titter man ind i en have er hækkene prop fulde af store lyserøde. Ja nu er her sommer og godt vejr, og jeg kiler på for at komme ud i bjærgene, og det er også derfor jeg er begyndt i så god tid på dette brev, det er så kedeligt at skrive, når man har hovedet fuldt af indpakning og forberedelser til oprykning. – Tak for brevet som glædede mig med meddelelse om at Du og Tante Ane nu ere raske, senere har jeg hørt at Faster er meget bedre, så når nu sommeren

-2-

kommer bliver det nok godt alt sammen. Jeg tör desværre ikke lokke for Eder, for at få Eder herved, det kan godt være at klimaet ikke passer Eder; her er meget varmt, om natten ligger vi og venner os og skubber os for at finde en kölig plet og om dagen sveder vi alle kræfterne ud, og væggetöjet begynder at vågne efter dvalen osv.osv.osv. men magelöst dejligt er her, ganske anderledes end i vinters. Förste Pinsedag var Viggo og jeg ved Albaner og Nemisöen, en dejlig skönt lidt forseret tur; kirkeklokkerne ringede fra Nemi og söen lå lunt dernede mellem blomster og grönnne blade lige fra bredden til toppen af siderne. Den 21de. Tak for siden i Fasters brev, den bragte mig rigtignok til at skamme mig over, at Du endnu ikke har fået brev fra mig. Det ligger jo i, at jeg vilde slå det sammen med Dit födselsdagsbrev, det var galt, og det er galt at jeg nu sender Dit födselsdagsbrev nogle dage för tiden, men jeg er bange jeg gjør det

aligevel. Jeg har skrevet til Niels, at Gros=

-3-

=serer Pedersen vilde have et værelse til, og at jeg mente det var det eneste rigtige at overlade dem vores sovekammer, men nu hører jeg gennem Cathrine, at de så godt som har lejet lejlighed på Østerbro og at der har været en og spurgt på vor lejlighed, så skilsmissen med Pedersens er vel uundgåelig. Cathrine råder til ikke at leje lejligheden for længere tid end et år ad gangen, men der kan vel heller ikke være tale om andet? – Det er da dejligt at FASTER er så meget raskere! – Tante Ane må naturligvis ikke plage sig med at skrive til mig! – Du har vel fået mit brev med anmodning om, at Du vil gå op til Kammerråd Truelsen på Charlottenborg og bede ham udbetale Dig de 1100 kroner, som tilkommer mig for "Vaskepigerne" som Tombolaen købte. Jeg har bedt Kammerråden udbetale pengene til Dig. – For nogen tid siden blev Doctor Dahl fra Christiania overfaldet af 3 – 4 banditter ved højlys dag mellem Ponte Molle og Rom. Da han gik hjem ad en ensom sidevej blev han pludselig angreben af dem; en tog hans uhr, en holdt ham og en bearbejdede ham med en smal kniv, men heldigvis kom der i det samme

-4-

en vogn så slynglerne flygtede forskrækkede. Det dybeste sår var vel en 2½ tomme, dog ikke lige ind, men da han er en blodrig mand sprøjtede blodet jo volsomt ud af såret, (oven i brystet ved højre skulder). Vognen tog ham op, kørte ham først på politistationen og siden på hospitalet, hvorfra han dog to dage efter slap ud, og kunde så straks spise sammen med os på Galluccio. Han er vist 60 år. – Politiet havde straks mistanke til en bekendt forbryder og gik om morgenen op til ham; da de bankede på spurgte han hvem det var, - politiet var det – hvad det vilde, - jo det vilde da arrestere ham fordi han havde gjort det og det, og så sagde de hvad de havde fået at vide af doktoren, - ja det er også fordi man har med sådannedrenge at gjøre, svarede han, men røbe rigtignok derved det hele. Så tog de også drengene, hvoraf den yngste nok var 17 år, men uhret har de nok ikke fået fat på, det var et kostbart uhr, gave fra doktorens undergivne på sindsygeanstalten; slynglerne har nok delt det. Det hele var nok gået efter en aftalt plan, de havde lagt mærke til at doktoren ved Aqua Acetosa havde spurgt om vej til Osteriet Papa Giulio, var

5-

Brev 39A

så gået i forvejen, de 2 eller 3 havde lagt sig i baghold, væntende tegnet fra den gamle anfører, nemlig om han hilste doktoren når de gik forbi hinanden. Da doktoren blev vurderet velhavende nok til at hilses, havde

fyren hilst ham og så de andre fulgt tegnet. – Nu har vi solskin hver dag, men i dag har det blæst så ganske forskrækkeligt, støvskyerne har boltret sig i den vildeste frihedsrus og indhyllet tagene, i forrige uge ventede jeg regn hver dag, men nu lader det til at vilde med regn hver dag, men nu lader det til at vilde nøjes med blæst. Om en uge håber jeg det kan blive alvor med at rejse på landet, jeg længes mere og mere. Vi har valgt at slå os ned i Sora, som ligger omtrent så sydligt som Albano, men midt inde i landet, der er frisk luft og i nærheden den dejligste krystalklare flod med et stort vandfald, siges der. Men det er bedre at vente med at beskrive det til jeg kommer der. Hermed sender jeg Dig mit fotografi, det lader til at Cathrine og Faster finder det mislykket, snurrik nok, Viggo Pedersen og jeg synes det er så brilliant, men synes Du ikke om det er der dog måske mulighed for at finde en der vil kendes ved mig i det, som Du så kan give det, jeg havde også tiltænkt Tante Ane og

-6-

Tante Gine det, men jeg synes det er for godt til at uddele videre hvis det anses for mislykket. – Nej undskyld, jeg gör Cathrine uret, det er Marie Aggersborg som skriver at der er noget fremmed ved det. Den 23de, det er forskrækkeligt, i går havde jeg dog tænkt at få dette færdigt, men da jeg som sædvanlig på vejen fra endt arbejde ved Ponte Molle går op til Phillipsen¹ for at vaske pensler i selskab med ham, kommer Viggo også der op, og så hiter de på at gå ud til P. Molle for at spise til aften. Så måtte jeg jo tilbage med dem, og fortrød det da heller ikke, for det var den skønneste sommeraften, bladene sidder nu tæt og store på træerne, græsset er langt akasierne blomstrer og stöv breder sig langt op ad siderne af landevejen, så tykt, så tykt. Da vi havde spist og mørket faldt på begyndte ildfluerne at sværme, først enkeltvis, senere flere og flere. Over en vinplantning så vi sådan en mængde, det var som musket ild eller stjærneskud, det var dejligt skærsommernatligt. – Lev nu rigtig vel og hils, og tak Faster for brevet, og se at komme snart på landet at nyde det gode vejr jeg ønsker Eder, det er kedeligt at Italien ligger så langt fra Danmark, det var så rart om man kunde titte et tit op i Clausens have, men det er nok bedst at være nøjt med hvad jeg har her; Endnu engang til lykke kjære Onkel, Din hengivne Joakim Skovgaard

[Men i morgen er I nok alligevel på landet om alt går vel.]

-7-

Brev 39B

Roma 15 Mai 1883

Kjære Onkel!

Du skal snart få et ordentlig brev til tak for det sidste rare fra Dig, men denne gang er det bare lidt jeg vil bede Dig om, nemlig at gå op til Kammerråd Truelsen og bede om de 1100 kroner jeg skal have for det billede jeg solgte til Tombolaen. Jeg har skrevet til Kammerråden og bedt ham give Dig pengene men det kan nok være du ikke kan få alle på en gang, for de findes jo ikke föend de kommer ind ved salg af lodder. Dog, der er gået så lang tid, så jeg skulde næsten tro de er der. Og vil Du så give Cathrine anden side af dette brev. På forhånd tak for dette kjære Onkel, vil Du hilse alle,

Din hengivne

Joakim Skovgaard

Når jeg nu snart tager på landet, kommer jeg til at hæve en hel hoben penge på en gang.

¹ Theodor Philipsen

Roma 15te Mai 1883.Petrarch 18de Juni 1883

Hjærtelig tillykke kjære Onkel!
Gid Du må få lige så mange
glæder, som jeg nu hver dag ser roder,
og gid Du må mærke lyst så lidt til
tornene som jeg, for jeg lægger det ikke mærke
til dem. Men roder der jeg i tusend vis både
store og små; stengroserne strækker sig
ned over murene og smiler med deres 1000
små øjne til den forbigående, og titler man
ind i en have er hekkerne prop fulde
af store lysende. Ja nu er her sommes
og godt vejr, og jeg kiler på for at komme
ud i bjærgene, det er også derfor jeg er
begyndt i så god tid på dette brev, det
er så kedeligt at skrive, når man har
hovedet fuldt af indpakning og forberedelser
til oprejning. Tak for brevet, som glædede
mig med meddelelse om at Du og Tante
Anne nu er raske, senere har jeg hørt at
Fæder er meget bedre, så nu er nu sammen.

Kommer. Leves det nok godt alt sammen.
Jeg tør sverre ikke Lotte for Eder, for
at få Eder her ned, det kan godt være
at klimaet ikke passer Eder; her er meget
varmt, om natten ligger vi og vanner os og
stutber os for at finde en kølig plet og om
dagen øder vi alle kræfterne ud, og
væggeløjet begynder at vågne efter vinter-
drøben osv osv. osv. men mageløst dejligt
er her, ganske anderledes end i vinters.
Første Pinsedag var Viggo og jeg ved
Albaner og Vemisöen, en dejlig skøn
lidt forværet tur; kirkeklokkerne ringede
fra Veni og Søn lå lænt der med mellem
blomster og grønne blade lige fra bredden
til toppen af videne. Den 21de Tak for tiden
i Fasters brev, den bragte mig rigtig nok til at
skamme mig over at du endnu ikke har
fået brev fra mig. Det ligger jo i, at jeg vildt, så
det sammen med dit fødselsdags brev, det var galt,
og det + galt at jeg nu sender dit fødselsdags brev
nogle dage for tiden, men jeg er bange jeg gjør
det alligevel. Jeg har skrevet til Nels, at Gros-

serer Pederens vilde have et værdt til, og at
jeg mente det var det eneste rigtige at overlade dem
vort stakammer, men nu hører jeg gennem Catherine,
at de så godt som har lejet Lejlighed på Østerbro,
og at der har været en og spurgte på vor Lejlighed,
så skildsmisten med Pederens er vel uendgældig.
Catherine råder til ikke at løj Lejligheden for længre
tid end et år ad gangen, men der kan vel heller ikke
væretale om andet? — Det er da dejligt at Fader
er så meget raskere! — Tante Ane må naturligvis
ikke plage sig med at skrive til mig! — Du har vel
låst mit brev med anmodning om, at du vil
gå op til Kammerens Truelsen på Charlottenborg
og bede ham udbetale Dig de 1100 Kroner, som
tilkommer mig for „Vaskerpigerne“ som Tomboles
køtte. Jeg har bedt Kammerens, udbetale pengene
til Dig. — For nogen tid siden blev Doctor
Dahl fra Christiania overfaldet af 3-4
banditter ved højlys dag mellem Ponte Molle
og Rom. Da han gik hjem ad en ensom sidevej
blev han pludselig angreben af dem; en tog hans
uhr, en holdt ham og en bearbejdede ham med
en smal kniv, men heldigvis kom der i det samme

en vogn så slængene fløjtede forskrækkede.
Det dybeste sæt var vel en 2te tømme, dog ikke lige
ind, men da han er en blodrig mand sprøjtede
blodet jo volcomt ud af sætet, (oven i brystet ved højre
skulder). Vognen tog ham op, borte ham først på
politistationen og siden på hospitalet, hvor fra
han dog to dage efter slap ud, og kunde så straks
spise sammen med os på Gallia. Han er vist
60 år. - Politiet havde straks mistanke til en bekendt
forbryder og gik om morgenen op til ham; da de
bankede på, spurgte han hvem det var, politiet var
det, - hvad det vilde, - jo det vilde da arrestere ham
fordi han havde gjort det og det, og så sagde de hvad
de havde fået at vide af doktoren, - jo det er også
fordi man har med sådanne drenge at gøre, svarer
han, men vilde rigtig nok derved det hele. Så tog de også
drenge, hvoraf den yngste nok var 17 år, men ulov
har de nok ikke fået fat på; det var et kostbart ulov,
gave fra doktors undersøgelse på søndag, anstalten;
slængene har nok drevet det. Det hele var nok
gået efter en afsluttet plan, de havde fulgt dag
mærke til at doktoren ved Alqua Accorso, hvor
havde spurgt om vej til Cisterne Papa Giulio, var

sa' gået i forvejen, de 2 eller 3 havde læst sig
i baghold, ventende tegnet fra den gamle an-
fører, nemlig om han hilste doktoren når de gik
forbi hinanden. Da doktoren blev overbevidst vilkånde
nok til at hilse, havde fjernt hilst ham og så de
andre fælt tegnet. — Nu har vi solskin hver
dag, men idag har det været så ganske forstrøbeligt,
størskyerne har løst sig i den vildste friheds-
rus og indhyllet tagene, i forrige uge ventede
jag regn hver dag, men nu lader det til at vilde mig
med blæst. Om en uge håber jeg det kan blive
alvor med at rejse på landet, jeg længes mere og
mere. Vi har valgt at slå os ned i Sera, som
ligger omtrent så' sydligt som Albano, men
midt inde i landet, der er frisk luft og i nærheden
den dejligste krydstalkende flod med et stort
vandfald, siger der. Men det er bedre at
vente med at beskrive det til jeg kommer op.
Hermed sender jeg Dig mit fotografi, det lader
til at Cathrin og Fader finder det mislykket, men
nok, Viggo Pedersen og jeg synes det er så' brilliant,
men synes Du ikke om det er der dog måske mulighed
for at finde en der vil kende ved mig i det, som Du så
kan give det, jeg havde også tiltænkt Tante Ane og

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 39A

Tante Gine det, men jeg synes det er for godt
til at uddel videre hoes det anses for mislykket.
- Nej undskyld, jeg gjør Cartierum uret, det er alligevel
Approbog som skriver at der er noget funnet
ved det. Den 23de, det er forskrækkeligt, igår
havde jeg dog tænkt at så dilet fordygt, men da jeg
som sadvanlig på vejen fra mit arbejde ved Ponte
Molle går op til Phillipson for at vaske pensler
i selskab med ham, kommer Cippo også der op, og
så bliver de på at gå ud til S. Molle for at spise
til aften. Så måtte jeg jo tilbage med dem, og fortrød
det da heller ikke, for det var den skønneste sommer
aften, bladene sidder nu tæt og store på træene,
græsset er langt, akacierne blomstrer og støber biden
sig langt op ad siderne af Landsejien, så tykt, så
tykt. Da vi havde spist og mærket faldt på begynde
tilfluenes at overme, først enkeltvis, senere flere og
flere. Over en vinplantning så vi sådan en mængde,
det var som musketild eller stjernerne, det var
dejligt skønsommernatligt. - Lev nu rigtig vel
og held, og tak Fæster for brevet, og se at komme
 snart på landet at nyde det gode vejr og ellers Sider,
det er kedeligt at Italien ligger så langt fra Danmark, det
var så rent om man kunde titte et tit op i Clausens have,
men det er nok bedst at være nødt om hvad jeg har her, end som engang til flykter
hjemme, Din hengivne Jørgen Skarvad

Den 23de marts 1848

Roma 15 Mai 1883.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 393

Kjære Onkel!

Du skal snart få et ordentlig brev til
tak for det sidste brev fra Dig, men denne
gang er det bare lidt jeg vil bede Dig
om, nemlig at gå op til Kammerråd
Truelsson og bede om de 1100 kroner jeg
skal have for det belåede jeg solgte til
Tomboelaen. Jeg har skrevet til Kammer-
råden og bedt ham give Dig pengene,
men det kan nok være du ikke kan få
alle på en gang, for de findes jo ikke såend
de kommer ind ved salg af lodder. Jeg,
der er gået så lang tid, så jeg skulde næsten
tro de er der. Og vil Du så give Cathrins
anden side af dette brev. Så forhåns
tak for ^{dette} Kjære Onkel, vil Du hils alle.

Din hengivne
Johann Skovgaard.

Når jeg nu snart tager på landet, kommer jeg til at have
en hel hoben penge på en gang